

Θεοφάνης Μαλκίδης

Τα «Σεπτεμβριανά» του 1955 στην Κωνσταντινούπολη και το Αιγαίο, η Κύπρος, η Θράκη το 2022

Η εκδίωξη των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης το Σεπτέμβριο του 1955 αποτελεί μία μελανή στιγμή στην ιστορία της ανθρωπότητας, είναι η αντίστοιχη «Νύχτα των Κρυστάλλων» για τον Ελληνισμό.

Της δίωξης των Ελλήνων είχαν προηγηθεί και άλλες πράξεις που παραβίαζαν διεθνείς συνθήκες αλλά και την ανθρωπινή ηθική: απελάσεις, απαγόρευση εξάσκησης επαγγελμάτων, κατασχέσεις περιουσιών, επεμβάσεις στις εκλογές των ομογενειακών ιδρυμάτων, παρεμβολή εμποδίων στη λειτουργία των εκπαιδευτηρίων, στρατολόγηση Ελλήνων και η αποστολή τους σε «τάγματα εργασίας», «φορολογία περιουσίας» με την οποία η Τουρκία όρισε κεφαλικό φόρο που έφθανε να είναι διπλάσιος ή και τριπλάσιος της συνολικής αξίας της περιουσίας, ενώ στην περίπτωση που οι Έλληνες δεν κατέβαλλαν τον φόρο εντός 15 ημερών, οι αρχές είχαν δικαίωμα να κατάσχουν την περιουσία του.

Τη νύχτα της 5ης προς τη 6η Σεπτεμβρίου 1955, θα εκραγεί εκρηκτικός μηχανισμός μέσα στον κήπο του τουρκικού προξενείου Θεσσαλονίκης και έξω από το φερόμενο ως σπίτι του Μουσταφά Κεμάλ (Φερόμενο γιατί έχουμε αποδείξει ότι το σπίτι αυτό δεν ήταν ποτέ ο τόπος γέννησης του φυσικού αυτουργού της Γενοκτονίας του Ελληνισμού, αλλά μία παραχώρηση – υποχώρηση προς την Τουρκία από την Ελλάδα τη δεκαετία του 1930). Αμέσως μετά την έκρηξη ο κλητήρας του προξενείου έπεσε σε αντιφάσεις, και τελικώς ομολόγησε ότι αυτός έβαλε τη βόμβα, προσθέτοντας ότι του την έδωσε ένας μουσουλμάνος εκ Θράκης Οκτάυ Εγκίν, ο οποίος και ομολόγησε την πράξη του. Ο Εγκίν αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση και ο τούρκος πρόξενος της Κομοτηνής Αχμέτ Ομάρ τον φυγάδευσε στην Τουρκία... (Ο Εγκίν στη συνέχεια ανταμείφτηκε με θέσεις στο τουρκικό κράτος και παρακράτος)

Μετά το συμβάν η εφημερίδα «Instabul Ekspress» παραποίησε τα γεγονότα και σε συνδυασμό με την τουρκική αντίδραση για τον απελευθερωτικό αγώνα του Ελληνισμού της Κύπρου, προέτρεψε σε επεισόδια εναντίον των Ελλήνων με το κράτος, το παρακράτος και εθνικιστικές οργανώσεις να αναλαμβάνουν την υλοποίηση του σχεδίου.

Με την εφαρμογή του προγράμματος διώξεων του Ελληνισμού τουλάχιστον τριάντα Έλληνες σκοτώθηκαν και εκατοντάδες άλλοι κακοποιήθηκαν. Ο Επίσκοπος Παμφίλου Γεράσιμος και ο μοναχός Χρυσάνθος Μαντάς ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου, ο Μητροπολίτης Ηλιουπόλεως Γεννάδιος παραφρόνησε από τους ξυλοδαρμούς και ύστερα από λίγο χρόνο πέθανε, ενώ διάκονος υπέστη περιτομή.

Επίσης βιάσθηκαν πάνω από 2000 Ελληνίδες και μέσα σε εννέα ώρες καταστράφηκαν 1004 σπίτια, 4348 καταστήματα, 27 φαρμακεία, 26 σχολεία, 5 σύλλογοι, οι εγκαταστάσεις 3 εφημερίδων, 12 ξενοδοχεία, 11 κλινικές, 21 εργοστάσια, 110 ζαχαροπλαστεία και εστιατόρια, 73 εκκλησίες, ενώ συλήθηκαν πάρα πολλοί τάφοι καθώς και οι τάφοι των πατριαρχών στην Μονή Βαλουκλή. Τις καταστροφές απεικόνισε με κίνδυνο της ζωής του ο Κωνσταντινουπολίτης Δ. Καλούμενος, ο οποίος διοχέτευσε το σχετικό υλικό εκτός Τουρκίας.

Επίθεση δέχθηκε και το ελληνικό προξενείο στη Σμύρνη, το ελληνικό περίπτερο στην έκθεση της πόλης, όπου σχίσθηκε η ελληνική σημαία, ενώ οι Έλληνες αξιωματικοί που υπηρετούσαν στο στρατηγείο του ΝΑΤΟ σώθηκαν την τελευταία στιγμή. Ο Francois Crouzet υπολογίζει τις ζημιές σε 300 εκατομμύρια δολάρια της εποχής, δηλαδή πολύ περισσότερα του ενός δισεκατομμυρίου σημερινών δολαρίων (τιμές 2020).

Μετά τις δολοφονίες των Ελλήνων και τις καταστροφές των ελληνικών περιουσιών, η κυβέρνηση Μεντερές κήρυξε το στρατιωτικό νόμο στην

Άγκυρα, Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη, συνέλαβε πάνω από 2000 άτομα και εμφάνισε ως υπεύθυνους των ταραχών τους κομμουνιστές.

Δέκα ημέρες αργότερα ο Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Ντάλλες αναλάμβανε πρωτοβουλία τονίζοντας «την ανάγκη να αρθούν οι διαφορές μεταξύ των δύο συμμάχων», κάτι ανάλογο με το σήμερα που οι ίδιοι θεσμοί μας προτείνουν ακριβώς τα ίδια....

Τα «Σεπτεμβριανά», η εκδίωξη των Ελλήνων από την Κωνσταντινούπολη και η απόπειρα εξαφάνισης της Ορθοδοξίας, αποτελεί ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας και ως τέτοιο πρέπει να προβληθεί. Έγκλημα το οποίο ατιμώρητο μέχρι σήμερα με στόχο την εξαφάνιση του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, επαναλαμβάνεται σήμερα στο Αιγαίο, στην Κύπρο, στη Θράκη .

Είναι μία υπενθύμιση υποχρέωσης του θύτη να αποκαταστήσει την αδικία, αφορά το καθήκον του θύματος να προβάλλει το γεγονός και να διεκδικήσει την αποκατάσταση και τη δικαιοσύνη, είναι μία υπόμνηση της «Νύχτας των Κρυστάλλων» των Ελλήνων πέρα από συναισθηματισμούς και σκοπιμότητες, ως στοιχειώδη προϋπόθεση για την εθνική μας συνέχεια και επιβίωση στο Αιγαίο, στην Κύπρο, στη Θράκη και σε όλον τον Ελληνισμό.